

[Krag.]

mange store Problemer, som jeg her har nævnt — i første Række Indtjeningsmulighedernes Forøgelse, Erhvervenes Ligestilling, saa vidt gørligt er, Udligning af Pristalforskellen, Højnelse af det private Initiativ og derigennem af Beskæftigelsesmulighederne, Aflastning af Arbejdsløsheden, Løsning af hele det store Problem, som ligger inden for Landbruget i Forholdet mellem Kreditorer og Debitorer i det nødstedte Erhverv —, at vi virkelig kan naa frem til positive og for Samfundet betydende Resultater i den kommende Rigsdagssamling.

Det er en Nødvendighed, at saadant sker. De Erfaringer, som er indvundet gennem de svundne 6 Aar med Hensyn til Regeringens Muligheder i saa Henseende, er ganske vist ikke lyse, mange er af den Opfattelse, og med Rette, at nye Tider i vort Land er betinget af nyt Styre, og derfor siger vi til den høje Regering, at nu maa den kende sin Besøgestid, nu maa Arbejdet tages op ad nye Baner, nu maa Helhedsvellet sættes i Forgrunden og Klassevellet til Side, eller ogsaa maa der appelleres til Vælgerne, for at de kan fælde Dommen over en saadan Politik som den, der hidtil er ført.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg maa gøre det høje Ting en Undskyldning. Af Grunde, jeg ikke selv er Skyld i, kom jeg 5 Minutter for sent til dette Møde og bragte derved Forstyrrelse i den almindelige Talerorden, men det har vel næppe voldt store Vanskeligheder for de ærede Medlemmer. Nu har man jo haft den Fordel, at den ene af Oppositionens Førere har faaet Lov til at tale, førend der... (*Krag: Faaet Lov!* Jeg har ikke bedt om det!) har lydt nogen Røst fra Regeringen. Det forandrer jo ikke Forholdet, det ærede Medlem har faaet Lov til at tale først.

Jeg skal ikke indlade mig paa en Imødegaaelse af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, jeg vil kun bede ærede Medlemmer under min Tale lægge Mærke til, at jeg i alle Tilfælde har bedømt dette Oppositionsparti rigtigt, da jeg tænkte over, hvad jeg vilde sige her i Dag. Det var jo en fuldstændig negativ Tale, det ærede Medlem holdt, en Tale med Kritik af dit og dat over for Regeringen og med en endeløs Række Forespørgsler om, hvad Regeringen vilde gøre, men der var ikke saa meget, som der kan ligge paa en Negl med Hensyn til, hvad det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, vilde foretage sig under et nyt Styre. Og det har vistnok sin gode Grund, at det ærede Medlem er tavs i saa Henseende.

Det er nu sjette Gang, jeg staar her som Ordfører ved Finanslovsforslagets og Tillægsbevillingslovsforslagets endelige Vedtagelse. Seks Aar er ikke noget kort Tidsrum i en saa urolig og vanskelig Tid som den, vi lever i. Rundt omkring i Verden ser man Ministerier skifte meget hurtigere, kun faa faar Lov til at sidde og regere i seks Aar, naar vi ser bort fra Diktaturlandene. At denne Regering har siddet i 6 Aar, er for mig Vidnesbyrd om, at den har haft en saare heldig Haand. For den Opposition, som staar over for den nuværende Regering, er det ærede Medlem Hr. Krag et typisk Udtryk gennem den Tale, han holdt her i Dag. Den Opposition er i Dag, som den var i Fjor og i Forfjor, maalløs og træt og i Virkeligheden vaabenløs — det er muligt, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han kommer til, er bedre bevæbnet, end det ærede Medlem Hr. Krag var, men jeg tvivler om det. Der lød ikke fra det ærede Medlems Side nogen alvorlig Indvending mod denne Regering, hverken politisk eller administrativt. I tidligere Tider var der altid haarde Kampe ved den endelige Behandling af Finansloven om Regeringens Administration. I de seks Aar, der er gaaet, er der aldrig talt noget virkelig ondt om den nuværende Regerings Administration. Engang i Vinter talte vi lidt om Udnævnelsen af nogle Skatteraadsmænd, men det gik ikke Oppositionen særlig heldigt under den Diskussion. I disse Dage taler man om Udnævnelsen af en Overlærer ude paa Frederiksberg; der er vistnok nogle Konservative, som er utilfredse med denne Udnævnelse, men jeg har ogsaa i „Berlingske Tidende“ læst en meget rosende Artikel om denne Overlærer, saa det kan vel ikke være et saa alvorligt Misgreb, der er foretaget. Men det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er af en anden Opfattelse.

Men saa havde Oppositionen endelig sin store Chance, dengang den højtærede Udenrigsminister skulde deltage i en meget vigtig Afstemning i Genève. Ja, det var virkelig en vigtig Afstemning, og næppe var den forbi, før det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ilede til „Berlingske Tidende“ og udtalte, at naar den højtærede Udenrigsminister ikke vilde stemme nej, hvad han vel ikke kunde, havde han næppe andet at gøre end at stemme, som han gjorde. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er jo en ung og meget impulsiv Politiker, der meget ofte svinger mellem det overdrevent agitatoriske og det forstandsmæssige. Jeg maa sige, at det ærede Medlem i mange Tilfælde skal have min Anerkendelse for, at han lader Fornuften raade. Det gjorde han